

ЧАСТОТА ГІПОТРОФІЙ У ДІТЕЙ З ГІПОКСИЧНИМ УРАЖЕННЯМ ЦЕНТРАЛЬНОЇ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ

Соколік С.В., студ. 6-го курсу

Науковий керівник – канд. мед.наук, доц. Загородній М.П.

СумДУ, медичний інститут, кафедра педіатрії і медичної генетики

Гіпоксичне ураження центральної нервової системи (ЦНС) лишається актуальною проблемою як в неонатології, так і в педіатрії.

Метою нашого дослідження було вивчення частоти гіпотрофій серед дітей, яким в неонатальному періоді був виставлений діагноз гіпоксичного ураження ЦНС, з приводу чого одержували стаціонарне лікування.

Нами проаналізована медична документація 100 дітей, які лікувалися у 2003 році у відділенні інтенсивної терапії новонароджених Сумської обласної дитячої клінічної лікарні. Серед цих дітей 8 були з масою тіла менше 3 кг, 18 - з масою більше 4 кг. При експертній оцінці медичних карт дітей які вибули із стаціонару, відмічено, що в 91% перебіг вагітності був патологічний, в тому числі в 39% відмічена загроза викиднів, в 6% - хронічна фетоплацентарна недостатність, в 14% - явища гестозу, у 9% вагітним виставлявся діагноз нейроциркуляторної дистонії по гіпертонічному типу.

Явища гіпоксично-ішемічного ураження ЦНС в більшості випадків проявилися в першу добу (80%), в 12% на другу, у 8% на третю добу життя. Важкість стану усіх дітей була однаковою (всі вони знаходилися на штучній вентиляції легень). У половини цих дітей відмічалися судоми.

Встановлено, що в подальшому гіпотрофія розвинулася в 37% усіх дітей, які нами вивчалися. Причому у дітей, які родилися з масою тіла понад 4 кг частота гіпотрофії склала 33.3%, серед дітей з масою до 2 кг – в 12,5%. Таким чином частота розвитку гіпотрофії у дітей, які народилися з масою тіла менше 2кг зустрічалася рідше, ніж серед інших груп. Всі діти, які страждали гіпотрофією, одержували адекватну терапію і в кінці першого року життя явища гіпотрофії були ліквідовані.

Нами також встановлено, що у всіх дітей були наявні зміни нервово-психічного розвитку, які в 90% зникли тільки у віці 1,5 року. В 10% дітей, не дивлячись на отримване комплексне лікування, включаючи стаціонарне, вони залишилися і після 2-річного віку.

Таким чином, діти, які перенесли гіпоксичне ураження ЦНС часто хронічні розлади харчування і повинні своєчасно отримувати корекцію харчування.